

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

([http://www.planetpulp](http://www.planetpulp.dk)

Søg...

13. august 2019

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Synes godt i

Stranger Things 3

Tekst

Print denne side

Send som email ([mailto:?](mailto:?subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Stranger%20Things%203&body=Jeg%20anbefaler%20de%20things-3%2F)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Stranger%20Things%203&body=Jeg%20anbefaler%20de
things-3%2F)

Tredje sæson af Netflix' hitserie holder det høje niveau, men det er på tide, at folkene bag gentænker plottet forud for fjerde sæson.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/stranger_things_3/stranger_things_3_plakat_stor.jpg)Næsten to år gik der mellem sæson 2 og 3 af Netflix' kæmpehit **Stranger Things**. Sæson 2 (<http://www.planetpulp.dk/?p=44499>) løb over skærmene i oktober 2017 – hvilket passede glimrende med sæsonens tidsmæssige *setting* omkring Halloween – men vi måtte vente helt til juli i år, før tredje sæson debuterede.

Heldigvis har sæson tre været værd at vente på, for selvom det fortsat kniber med originaliteten, har serien stadig nogle meget stærke kort oppe i ærmet – ikke mindst i form af sit fine cast og helt basale underholdningsværdi.

Finder sted om sommeren

Første sæson (<http://www.planetpulp.dk/?p=42942>) fandt sted i november 1983 og anden sæson i oktober 1984. I tredje sæson er handlingen rykket til 1985, og for første gang finder handlingen sted om sommeren.

Sæson 2 sluttede med, at Eleven lukkede porten mellem den virkelige verden og The Upside Down og dermed lukkede The Mind Flayer – det enorme cthulhuide monster, der synes at være *The Big Bad* i den dystre skyggeverden – ude.

Den afsluttende scene i sæson 2 viste imidlertid klart og tydeligt, at Mind Flayeren ikke var færdig med Hawkins. Men hvordan den mon ville sætte sit næste angreb ind, stod naturligvis ikke klart.

Kød, blod og kommunister

Det finder vi ret hurtigt ud af i sæson 3, men af hensyn til dem, der endnu ikke måtte have set sæsonen, skal jeg undlade at gå i detaljer omkring plottet og handlingen.

Lad det være nok at sige, at Mind Flayeren finder en ny vej ind i vores verden. Her igangsætter den en plan for at skabe sig selv ud af kød og blod.

Samtidig finder vores hovedpersoner ud af, at der er andet på spil end bare overnaturlige monstre fra det hinsides; der er også mere prosaiske skurke på spil i form af skurkagtige kommunister.

Personudvikling

Det centrale plotelement omkring Mind Flayeren fungerer endnu engang som en variation på det, vi har set i sæson 1 og 2, og selvom Duffer-brødrene giver plottet et twist og skruer op for gore-faktoren, så det i denne del af sæson 3, at tingene knirker mest.

Ikke fordi, det ikke fungerer, men fordi, det nu er tredje gang, dette grundlæggende plot anvendes. Man kan håbe, at brødrene i den uundgåelige fjerde sæson ryster posen lidt mere i forhold til den måde, vores hovedpersoner bliver konfronteret med The Upside Down på.

Der, hvor tingene virkelig fungerer, er i personkarakteristikken (med én enkelt undtagelse), og i den måde, de bruger de mange (rigtig mange!) referencer til kendte værker fra 1980'erne.

For der er for alvor sket noget med mange af hovedpersonerne mellem sæson 2 og 3 – primært blandt børnene. De er blevet ældre, og det betyder, at mange af pubertetens genvordigheder nu begynder at både fryde og plage dem.

Eleven og Mike er blevet kærestes; det samme er Lucas og Max. Men der er kurrer på tråden i begge forhold, hvilket fører til, at Eleven slår op med Mike og tilbringer masser af tid sammen med Max, der lærer hende, hvordan det er at være ung.

Det fører bl.a. til en ret forrygende scene, hvor Eleven og Max tilbringer en dag sammen i Hawkins' spritnye indkøbscenter – Starcourt Mall.

Will er derimod ikke vild med, at Mike og Lucas bruger så meget tid på at tænke på deres (eks-)kærestes. Han vil egentlig bare gerne vende tilbage den simple tid, inden begivenhederne i sæson 1, hvor de hang ud i Mikes kælder og spillede D&D. Det er tydeligt, at Will stadig er alvorligt traumatiseret af sine oplevelser, og Noah Schnapp gør det rigtig fint i rollen.

Fine dynamikker mellem rollerne

I starten af første episode vender Dustin tilbage fra summer camp, hvor han har fået en kæreste – eller har han? Det enorme antenneanlæg, han har konstrueret for at kunne tale med Suzie via amatørradio, synes i hvert fald ikke at fungere.

Dustin genoptager naturligvis sin *bromance* med Steve "The Hair" Harrington, der i mellemtiden har fået arbejde i storcentrets isbar ("Scoops Ahoy"), hvor han arbejder sammen med en tidligere klassekammerat Robin. Iført latterlige matrosdragter står de to og langer is over disken, indtil de sammen med Dustin kommer på sporet af de russiske infiltratorer, der har indtaget Hawkins.

Nancy og Charlie er blevet praktikanter på Hawkins' lokalsprøjte, hvor Charlie er fotograf og Nancy bruger det meste af sin tid på at lave kaffe til de fastansatte journalister, der driller hende og kalder hende øgenavne – anført af en virkelig øretæveindbydende Jake Busey.

Så der er sket et og andet med de fleste af vores hovedpersoner – både i det indre og det ydre – og disse nye dynamikker fungerer glimrende.

Det er nok bedst, at jeg ikke skriver alt for meget om, hvad der sker med Max' røvhul af en storebror Billy (Dacre Montgomery), der var anden sæsons Stephen King-inspirerede bølge. Han spiller en særdeles væsentlig rolle for tredje sæson.

Douchebag Hopper

Der hvor personkarakteristikken ikke fungerer særlig godt, er primært i forbindelse med sheriff Hopper, der går gennem det meste af sæsonen gnaven, sarkastisk og vrængende.

Han er stadig en engagerende person, men hans opførsel – særligt overfor Eleven og Mike – virker alligevel skæv i forhold til begivenhederne i de foregående sæsoner.

Man får en del af forklaringen i slutningen af sæsonen, men det er for sent et tidspunkt at give publikum forståelsen for, hvorfor Hopper så ofte opfører sig som – ja, et decideret røvhul.

Hopper er naturligvis ikke for alvor blevet en *douchebag*, og det fornemmer man også hele tiden, men som seer undrer man sig gennem hele serien over denne ændring af Hoppers personlighed.

Her har Duffer-brødrene og de øvrige manuskriptforfattere på serien begået et ret markant fejltrin. Det er synd for rollen, men det er også synd for den ellers sympatiske David Harbour.

Det er dog ikke noget, der kan ødelægge sæsonen, men Hoppers personlighedsændring er så klart blandt de svageste elementer ved sæson 3.

Gode skuespilpræstationer

Trods dette fejlgreb gør alle de medvirkende det rigtig godt. Særligt forholdet mellem Steve og Robin er rigtig fint, og når man tilføjer både Dustin og Lucas' sassy lillesøster Erica (Priah Ferguson), bliver det helt forrygende.

Også Millie Bobby Brown og Sadie Sink får deres stjernestunder som Eleven og Max, mens Finn Wolfhard og Caleb McLaughlin ikke har helt så meget at arbejde med i denne sæson.

Birollerne – særligt Cary Elwes' korrupte borgmester og Jake Buseys øretæveindbydende journalist – er rendyrkede klichéer, men de passer perfekt ind i seriens karikerede nostalgi-univers, og begge har tydeligvis moret sig kosteligt i rollerne.

Referencer i læssevis

Som altid kaster Duffer-brødrene sig om med popkulturelle referencer fra 1980'erne, og sæson 3 er proppet med dem. Nogle er meget tydelige, andre mere subtile.

Som det var tilfældet med både sæson 1 og 2, er det sjovt for os gamle røvhuller, der er vokset op i 1980'erne og med årtiets film, at lege spot the reference.

Der er nogle, der synes, det er for meget med alle de referencer, men det er en del af seriens DNA, og jeg synes fortsat, det er både sjovt og charmerende.

Duffer-brødrene holder sig dog ikke stramt til 1980'erne i deres referencer; der sniger også en del 1970'er-referencer ind. Bl.a. bruger plottet elementer fra **Invasion of the Body Snatchers**

(<http://www.planetpulp.dk/?p=1207>) (der godt nok oprindelig er meget ældre, men også kom i en udgave i 1978) og **Alien** (<http://www.planetpulp.dk/?p=13975>) (1979).

Dertil kommer elementer fra 1980'ernes *body horror*-film, foruden **The Thing** (<http://www.planetpulp.dk/?p=5031>) (Carpenters 1982-udgave) og **Red Dawn** (1984) samt referencer til alt fra **Fast Times at Ridgemont High** (1982) og **The Terminator** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40260>) (1984) til **Back to the Future** (<http://www.planetpulp.dk/?p=34791>) (1985) og **Day of the Dead** (<http://www.planetpulp.dk/?p=20770>) (1985) – foruden mange, mange andre.

Duffer-brødrenes erklærede kærlighed til Stephen King fornægter sig naturligvis heller ikke, og selvom der måske er færre konkrete King-referencer end i de to foregående sæsoner, så fremtræder hele serien som én stor King-hyldest.

Et par direkte King-indflydelser kan dog spores; heraf er den mest entydige nok den korrupte borgmester Larry Kline, hvis fordækte ejendomshandler minder rigtig meget om de mere eller mindre fordækte ejendomshandler i Kings vampyrroman '**Salem's Lot**' (<http://www.planetpulp.dk/?p=15189>) (1975) – her hedder ejendomsmægleren tilmed også Larry til fornavn.

Plottet må nytænkes

Fjerde sæson af **Stranger Things** har ikke officielt fået grønt lys fra Netflix endnu, men det er indlysende, at det kommer til at ske.

Ifølge Netflix selv slog sæson tre alle hidtidige Netflix-rekorder, da 40,7 millioner brugere så serien i de første fire dage, efter sæsonen blev lagt på streamingtjenesten. Det er det meste, noget af tjenestens indhold er blevet set – nogensinde.

Duffer-brødrene har sagt, at serien formentlig slutter efter sæson fire eller fem. Nu får vi se, om det bliver det ene eller det andet.

Under alle omstændigheder har serien brug for at blive gentænkt på det grundlæggende plotniveau, for selvom sæson tre holder kvaliteten fra de første to sæsoner, er det ikke på grund af plottet; det er på grund af den måde, hovedpersonerne har udviklet sig på, rollernes interne dynamik, de generelt fine præstationer og den fortsat høje underholdningsværdi.

Titel: Stranger Things 2

Instruktør: Matt Duffer, Ross Duffer, Shawn Levy, Uta Briesewitz

Manuskript: Matt Duffer, Ross Duffer, William Bridges, Kate Trefry, Paul Dichter, Curtis Gwinn,

Cast: Winona Ryder (Joyce Byers), David Harbour (Jim Hopper), Finn Wolfhard (Mike Wheeler), Millie Bobby Brown (Eleven/Jane), Gaten Matarazzo (Dustin Henderson), Caleb McLaughlin (Lucas Sinclair), Noah Schnapp (Will Byers), Sadie Sink (Max Mayfield), Natalia Dyer (Nancy Wheeler), Charlie Heaton (Jonathan Byers), Joe Keery (Steve Harrington), Dacre Montgomery (Billy Hargrove), Maya Hawke (Robin Buckley), Priah Ferguson (Erica Sinclair), Cara Buono (Karen Wheeler), Cary Elwes (Mayor Larry Kline), Brett Gelman (Murray)

Foto: Tim Ives, Lachlan Milne

Klip: Dean Zimmerman, Nat Fuller, Katheryn Naranjo

Musik: Kyle Dixon & Michael Stein

Spilletid: 443 minutter (8 afsnit af varierende spilletid – fra 49-77 minutter)

Aspect ratio: 2.00:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2019

Stranger Things er en original Netflix-serie. Der er otte afsnit i tredje sæson, og det hele er tilgængeligt på Netflix.

Anmeldt i nr. 166 | 13/08/2019 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=48088)

Stikord: 1980'erne (<http://www.planetpulp.dk/?p=42940>), TV (<http://www.planetpulp.dk/?p=3782>)

Mogens Høegsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890).

Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan;

indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar